

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 มีวัตถุประสงค์คือศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของนักเรียน และเพื่อค้นหาตัวทำนายความเครียดจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งได้แสดงผลการวิจัยและอภิปรายผลดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของนักเรียน

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตอนที่ 3 สมการพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์ความเครียดของนักเรียน

ในการเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่อไปนี้

สัญลักษณ์ของตัวแปร

X ₁	หมายถึง	เพศ
X ₂	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
X ₃	หมายถึง	รายได้ของพ่อแม่
X ₄	หมายถึง	ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน
X ₅	หมายถึง	การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน
X ₆	หมายถึง	การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู
X ₇	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบประชาธิปไตย
X ₈	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบควบคุม
X ₉	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบปล่อยปละละเลย
X ₁₀	หมายถึง	บุคลิกภาพของนักเรียน
X ₁₁	หมายถึง	ความเครียด

สัญลักษณ์ของค่าสถิติที่ใช้

Y'	หมายถึง	คะแนนพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบของ ตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
Z'	หมายถึง	คะแนนพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานของ ตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ ในรูปของคะแนนดิบ
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
SEest	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของนักเรียน

การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 385 คน และได้แจกแจงความถี่ของข้อมูลของนักเรียนจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของพ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ บุคลิกภาพของนักเรียน และระดับความเครียดของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1 และ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ บุคลิกภาพของนักเรียน และระดับความเครียดของนักเรียน

ตัวแปร		จำนวน (n = 385)	ร้อยละ
เพศ	หญิง	233	60.5
	ชาย	152	39.5
การอบรมเลี้ยงดู ของพ่อแม่	แบบประชาธิปไตย	214	55.6
	แบบควบคุม	65	16.9
	แบบปล่อยปละละเลย	106	27.5
บุคลิกภาพของ นักเรียน	ปรับตัวได้ไม่ดี	28	7.3
	ปรับตัวได้ดี	357	92.7
ระดับความเครียด ของนักเรียน	สูง	52	13.5
	กลาง	277	72.0
	ต่ำ	56	14.5

จากตารางที่ 4.1 แสดงถึงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรในแต่ละด้านดังนี้ คือ

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นเพศหญิง 233 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 เป็นเพศชาย 152 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5

การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 385 คน ส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาคือนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมีเพียง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9

บุคลิกภาพของนักเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ดีจำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 92.7 และบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ไม่ดี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ระดับความเครียดของนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความเครียดในระดับปานกลาง จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 นักเรียนที่มีความเครียดระดับต่ำมี 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และความเครียดระดับสูงมีเพียง 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของ พ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน และการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าสูงสุด (Max)	ค่าต่ำสุด (Min)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	1.99	0.49	3.59	0.44
รายได้ของพ่อแม่	9000	8880	50,000	2,000
ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน	3.49	0.46	4.61	2.00
การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน	3.09	0.52	4.45	1.18
การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู	3.57	0.53	4.82	1.50

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉลี่ยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99 รายได้ของพ่อแม่ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือเฉลี่ยแล้วเท่ากับ 9,000 บาท ต่อเดือน ส่วนในด้านลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียนนั้น โดยเฉลี่ยมีลักษณะนิสัยในการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่อนข้างดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยนักเรียนมีการรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอนว่าจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครูว่าพฤติกรรมของครูดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของพ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และบุคลิกภาพของนักเรียนกับตัวแปรเกณฑ์ คือ ความเครียดของนักเรียน ได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของพ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และบุคลิกภาพของนักเรียนกับความเครียดของนักเรียน

ตัวแปร	ความเครียด
เพศ (0 = หญิง, 1 = ชาย)	-.138*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	-.046
รายได้ของพ่อแม่	.035
ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน	.239*
การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน	.169*
การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู	.206*
การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบประชาธิปไตย (1 = แบบประชาธิปไตย, 0 = แบบอื่น ๆ)	-.006
การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบควบคุม (1 = แบบควบคุม, 0 = แบบอื่น ๆ)	-.058

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของพ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และบุคลิกภาพของนักเรียนกับความเครียดของนักเรียน (ต่อ)

ตัวแปร	ความเครียด
การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบปล่อยปละละเลย (1 = แบบปล่อยปละละเลย, 0 = แบบอื่น ๆ)	.055
บุคลิกภาพของนักเรียน (1 = ปรับตัวได้ดี, 0 = ปรับตัวได้ไม่ดี)	-.125*

*P < .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.3 พบว่าความเครียดของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กับลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน ($r = .239$) การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน ($r = .169$) และการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู ($r = .206$) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เพศ ($r = -.138$) และบุคลิกภาพของนักเรียน ($r = -.125$)

ตอนที่ 3 สมการพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์ความเครียดของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และสร้างสมการพยากรณ์ความเครียดจากตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของพ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และบุคลิกภาพของนักเรียนโดยการใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ และมีความสามารถในการพยากรณ์จะถูกคัดเลือกเข้าสู่สมการพยากรณ์ทีละตัว โดยเริ่มจากลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน (X_4) เป็นตัวแรกที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการพยากรณ์ และตัวแปรอีก 3 ตัวที่ถูกคัดเลือกตามลำดับ คือ เพศ (X_1) บุคลิกภาพของนักเรียน (X_{10}) และการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู (X_6) โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.4 และ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับความเครียดของนักเรียน

ตัวพยากรณ์	R	R ²	F
X_4	.239	.057	23.229*
$X_4 \ X_1$	.286	.082	16.922*
$X_4 \ X_1 \ X_{10}$	.318	.101	14.261*
$X_4 \ X_1 \ X_{10} \ X_6$	.343	.118	12.626*

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าตัวพยากรณ์ 4 ตัว ที่สามารถทำนายระดับความเครียด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน (X_4) เป็นตัวแปรแรกที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเครียดได้ร้อยละ 6 ($R^2 = .057$) และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เพศ (X_1) เข้าไปพบว่าสามารถร่วมกันทำนายความเครียดได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8 ($R^2 = .082$) และเมื่อเพิ่มบุคลิกภาพของนักเรียน (X_{10}) และการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู (X_6) เข้าไปปรากฏว่าสามารถร่วมกันทำนายความเครียดได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 ($R^2 = .101$) และร้อยละ 12 ($R^2 = .118$) ตามลำดับ และพบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกค่า แสดงว่าตัวพยากรณ์ดังกล่าวสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์เพื่อใช้ทำนายความเครียดโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ดังแสดงในตารางที่ 4.5 สรุปได้ว่าสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์ความเครียดประกอบด้วยตัวพยากรณ์ 4 ตัว คือ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน (X_4) เพศ (X_1) บุคลิกภาพของนักเรียน (X_{10}) และการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู (X_6)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β , b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ($SE.B$) และค่า t ที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	β	b	$SE.B$	t
X_4	.200	.112	.029	3.836*
X_1	-.162	-.085	.026	-3.321*
X_{10}	-.152	-.153	.049	-3.131*
X_6	.067	.139	.025	2.653*
ค่าคงที่ =	1.819	$R =$	.343	
$SE_{Est} =$	.243	$R^2 =$	.118	

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.5 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนดิบ ส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบโดยมีตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์เป็นลบ คือ เพศ (X_1) และบุคลิกภาพของนักเรียน (X_{10}) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ และตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว มีค่าเท่ากับ .343 ตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวนี้ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับความเครียดได้ร้อยละ 12 ($R^2 = .118$) และความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ .243 ซึ่งนำมาสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ตามลำดับดังนี้

$$Y' = .112X_4 - .085X_1 - .153X_{10} + .139X_6 + 1.819$$

$$Z' = .200ZX_4 - .162ZX_1 - .152ZX_{10} + .067ZX_6$$

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ตัวแปรด้าน เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของพ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และบุคลิกภาพของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1) เพศ ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เพศ (หญิง = 0, ชาย = 1) มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นราธร ศรีประสิทธิ์ (2529) ที่กล่าวว่าเพศ มีความสัมพันธ์กับความเครียดนั้นอาจเนื่องมาจากเพศเป็นปัจจัยลักษณะส่วนตัวของนักเรียนและยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่านักเรียนเพศหญิงมีลักษณะที่จะเกิดภาวะความเครียดได้มากกว่ากลุ่มนักเรียนเพศชาย ทั้งนี้เนื่องมาจากเพศหญิงนั้นมีอารมณ์อ่อนไหวและเป็นคนใจอ่อนมากกว่าชายจึงทำให้

เมื่อเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อาจเกิดความเครียดได้มากกว่านักเรียนชายประกอบกับเพศชายนั้นมีความมั่นคงทางอารมณ์เป็นตัวของตัวเองมากกว่าจึงมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์น้อย พร้อมทั้งจะมีการรับรู้ต่อภาวะการณืที่เป็นปัญหาด้วยความมั่นคงและพร้อมที่จะเผชิญปัญหาต่าง ๆ มากกว่าเพศหญิงซึ่งสอดคล้องกับอัมพร รัตระกูล และคณะ (2522) ที่กล่าวว่าเพศชายมีความเครียดในระดับต่ำกว่าเพศหญิงและมีการปรับตัวได้ดีกว่า จึงมีความตึงเครียดทางจิตใจน้อยกว่าเพศหญิงและสอดคล้องกับคำกล่าวของ ธนอม รัตนทอง (อ้างถึงใน อรรถญา จันทร์กัณ, 2536) ที่กล่าวว่าเพศชายจะมีความอดทน เชื้อมั่นในตนเองเปิดเผย ชอบวิพากษ์วิจารณ์ไม่ค่อยกระดากอาย กล้าเสี่ยง กล้าเผชิญข้อเท็จจริง ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ได้ดีกว่าเพศหญิง ซึ่งลักษณะเหล่านี้ทำให้เพศชายเผชิญต่อความเครียดได้ดี สุพัฒนา เตชะติวงศ์ ณ อยุธยา (2526) และ Rathus (1986) ยังได้กล่าวว่าเพศหญิงจะมีความเก็บกด ความผิดปกติทางอารมณ์ หงุดหงิด ฉุนเฉียวง่ายเกิดความตึงเครียดทางอารมณ์มากกว่าเพศชาย และจากการศึกษาของผาสุก อเนกวนิช (อ้างถึงใน นราธร ศรีประสิทธิ์, 2529) พบว่าสตรีไทยจะได้รับการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างไม่เหมาะสม ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคอย่างสมบูรณ์ เนื่องจากค่านิยมและความคาดหวังทางด้านประเพณีวัฒนธรรมยังคงเป็นอุปสรรคอยู่ โดยที่ระบบความคิดของบุคคลในสังคมยังล้าสมัยอยู่ในขณะที่สภาพสังคมกำลังจะเปลี่ยนแปลงไป สามารถชี้ให้เห็นได้ว่าสตรีไทยไม่สามารถที่จะทัดเทียมบุรุษได้ トラบดที่สังคมให้ความสำคัญระหว่างเพศแตกต่างกันอยู่ด้วยเหตุผลนี้ที่เป็นทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำให้เพศชายและเพศหญิง ปรากฏความเครียดในลักษณะที่แตกต่างกันได้

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียด จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นเช่นนั้นอาจจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของความเข้าใจในตนเองของนักเรียนตามทฤษฎีของ Rogers (อ้างถึงใน สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2525) ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับความเข้าใจหรือ

ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง จะนำมาสู่ความตึงเครียดทางอารมณ์ได้ แต่ผู้ที่มีความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองสอดคล้องกับความเป็นจริง เข้าใจตนเองจึงทำให้ปราศจากความเครียด ซึ่งถ้าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความเข้าใจตนเอง รู้ถึงความสามารถของตนเอง และเลือกเรียนหรือประกอบอาชีพที่ตนมีความสามารถที่จะเรียนหรือทำงานได้ ก็จะทำให้ไม่ตกอยู่ในภาวะความเครียด ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นราธร ศรีประสิทธิ์ (2529) ที่พบว่าผลการเรียนไม่ปรากฏความสัมพันธ์กับความเครียดและจากผลการวิจัยของ จารุวรรณ ตั้งศิริมงคล (2530) อรัญญา จันทร์กุง (2536) และ Johnson & Terman (อ้างถึงใน อรัญญา จันทร์กุง, 2536) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียดทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะปัจจุบันนี้หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนโดยให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความสามารถ พัฒนา เชาวนี้ปัญญา และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพทั้งในวิชาสามัญ และวิชาเลือกเสรี เพื่อให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีนิสัยรักการทำงานและเต็มใจทำงานร่วมกับผู้อื่น นักเรียนสามารถที่จะเลือกเรียนในแผนการเรียนต่าง ๆ ตามความสามารถ ความสะดวก ความถนัดและความสนใจ ทั้งประกอบด้วยในโรงเรียนมัธยมศึกษายังจัดให้มีบริการแนะแนวทั้งด้านปัญหาส่วนตัว และการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอาจจะไปขอรับคำปรึกษาเพื่อจะได้ทราบว่าความสามารถ ความชอบ และความถนัดของตน สามารถที่จะไปศึกษาต่อด้านใดได้บ้างหรือจะออกไปประกอบอาชีพอะไรจึงจะเหมาะสม ซึ่งเมื่อเขาสามารถเข้าใจตนเองและมีแนวทางที่จะดำเนินชีวิตไปได้ในอนาคต ก็อาจทำให้เขาไม่ต้องตกอยู่ในภาวะที่ต้องเผชิญกับความเครียด

3) รายได้ของพ่อแม่ ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า รายได้ของพ่อแม่ไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียดจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้จากการศึกษารายได้ของพ่อแม่ของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้รายได้ของพ่อแม่โดยเฉลี่ยมีรายได้ประมาณ 9,000 บาทต่อเดือน ซึ่งถือเป็นรายได้ที่อยู่ในระดับปานกลาง

หรืออาจจะ เป็นเพราะครอบครัวของนักเรียนใช้จ่ายได้เหมาะสมกับจำนวนเงิน รายได้ที่ได้รับ ทำให้ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัว ฉะนั้นจึงทำให้ตัวแปร ด้านรายได้ของพ่อแม่ไม่ได้เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริพร เนตรพุกณะ (2536) ที่พบว่าสภาพทาง เศรษฐกิจของแรงงานไม่สัมพันธ์กับความเครียดเพราะรายได้ของแรงงาน แม้จะ ไม่สูงมาก แต่เขาก็อยู่ในสภาพเศรษฐกิจที่มีค่าครองชีพไม่สูง และสามารถที่จะ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไม่อึดอัดมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณญา จันทรขันธ์ (2536) และนราธร ศรีประสิทธิ์ (2529) ที่ศึกษาพบว่า รายได้ต่อ เดือนของพ่อแม่ไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของนักเรียน เนื่องจากปัญหาใน แต่ละกลุ่มรายได้ของครอบครัวอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องของผลกระทบจาก รายได้ของครอบครัว เพราะในบางครอบครัวที่มีรายได้ต่ำอาจจะใช้จ่ายได้ เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว ไม่มีปัญหาหนี้สิน มีรายจ่ายหรือความต้องการ ทางการเงินที่เหมาะสมกับเงินที่หามาได้ทำให้ไม่เดือดร้อน แต่บางครอบครัวที่ มีรายได้มาก อาจจะมีภาระที่ต้องใช้จ่ายมากด้วยจนทำให้เงินไม่พอใช้จ่ายใน ครอบครัวทำให้เกิดปัญหาภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว และทำให้มีผลกระทบต่อ ความเครียดของนักเรียน จำนวนรายได้ของครอบครัวจึงอาจไม่ใช่ตัวที่จะอธิบาย ถึงความผันแปรของความเครียด

4) ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเครียดอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่านักเรียน ที่มีลักษณะนิสัยในการเรียนดีจะมีความเครียดมาก ส่วนนักเรียนที่มีลักษณะนิสัยในการ เรียนต่ำจะมีความเครียดน้อย ทั้งนี้จากทฤษฎีของ Selye (Selye Stress Theory) (1956 อ้างถึงใน พรทิพย์ วิโรจน์แสงอรุณ, 2528) ได้กล่าวว่า ความเครียด เกิดจากร่างกายได้รับสิ่งคุกคาม ซึ่งสิ่งคุกคามนั้นอาจจะเป็นสิ่ง ดีหรือสิ่งที่ไม่ดีก็ได้ที่เมื่อร่างกายได้รับแล้วเกิดความกดดัน จนทำให้เสียสมดุลย์ ทางร่างกายจึงต้องมีการปรับตัวขึ้น ดังนั้นนักเรียนที่มีลักษณะนิสัยในการเรียนดี ตั้งใจเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนอาจจะเกิดความเครียดได้สูงเกินกว่านักเรียน ที่มีนิสัยในการเรียนไม่ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีลักษณะนิสัยในการเรียนดี

อาจจะเครียดและอาจจึงอาจจ้งกับการเรียนมากเกินไป จนทำให้เกิดความเครียดได้สูง ส่วนนักเรียนที่มีลักษณะนิสัยในการเรียนต่ำอาจจะไม่ได้สนใจกับการเรียนมาก ทำตัวตามสบาย ไม่ได้เคร่งเครียดกับการเรียนมากจึงทำให้เกิดความเครียดต่ำ ดังนั้นลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียนจึงส่งผลต่อความสัมพันธ์กับความเครียดในทางบวก

5) การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่านักเรียนที่มีการรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับดี จะมีระดับความเครียดมาก ส่วนนักเรียนที่มีการรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอนต่ำก็จะมีระดับความเครียดต่ำด้วย ทั้งนี้เนื่องจากแม้นักเรียนจะมีการรับรู้ทางตรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในระดับที่ดี มีอุปกรณ์เพียงพอ มีชั่วโมงเรียนวิชาต่าง ๆ เหมาะสม เนื้อหาวิชาทันสมัย แต่นักเรียนก็อาจจะเกิดความเครียดขึ้นได้สูง เพราะนักเรียนในช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นี้ สิ่งที่เป็นเป้าหมายสำคัญของนักเรียนคือการมองหาสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งคำนึงถึงสังคมปัจจุบันเห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไปแล้วนั้นก็จะสามารถหางานที่มีเกียรติและรายได้ดีได้ง่าย เพราะเป็นที่ยอมรับของสังคม (นราธรสรประสิทธิ์, 2529) และจากการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับดีจะมีความเครียดสูง อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มนี้มีความมุ่งหวังสูงในการจะสอบแข่งขันเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จึงทำให้เกิดความเครียดได้สูง ดังนั้นจึงส่งผลถึงความสัมพันธ์กับความเครียดในเชิงบวก ซึ่งขัดแย้งกับผลวิจัยของ วัลภา ดันติสุนทร (2532) ที่พบว่า นักเรียนพยาบาลที่รับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอนระดับดีจะมีความเครียดในระดับต่ำซึ่งจากข้อขัดแย้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาพยาบาล ถ้าได้รับการจัดการเรียนการสอนที่ดีก็จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีในการออกไปประกอบอาชีพ ไม่ต้องแข่งขันกับใคร ซึ่งต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งต้องพบกับการแข่งขันในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือสอบแข่งขันในการเข้าทำงาน

6) การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเครียด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนที่มีระดับการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครูว่าอยู่ในระดับดี จะมีระดับความเครียดสูง แต่นักเรียนที่มีการรับรู้ต่อพฤติกรรมของครูในระดับต่ำ จะมีความเครียดต่ำด้วย ซึ่งที่ผลการวิจัยครั้งนี้ออกมาเช่นนั้น เนื่องจากว่านักเรียนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เขามีความรู้สึกรู้สึกต่อครูว่าดี มีทัศนคติและความศรัทธาในตัวครู แต่ตัวเขาเองมีความเครียดเป็นพื้นฐานอยู่แล้วในการที่จะสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและต้องสอบแข่งขันเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐยิ่งถ้าตัวนักเรียนรับรู้ว่าคุณครูเอาใจใส่ในการสอนดี มีความตั้งใจและปรารถนาดีต่อนักเรียนและยัง เขามีครูดีนักเรียนก็จะรู้สึกว่าเขาต้องพยายามตั้งใจเรียนและขยันเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จก็อาจจะทำให้เกิดเครียดได้สูง ซึ่งผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับการวิจัยของวัลภา ตันติสุนทร (2532) ที่พบว่าความเครียดของนักเรียน พยายามมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมของครู คือนักเรียนพยายามมีความรู้สึกรู้สึกว่าคุณครูเอาใจใส่การสอน ทำให้เขามีความรู้สึที่ดีกับวิชาที่เรียนสามารถนำประสบการณ์ ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้ดี จึงทำให้เขาเกิดความเครียดในระดับต่ำ

7) การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ แบบประชาธิปไตย แบบควบคุมและแบบปล่อยปละละเลย ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้งแบบประชาธิปไตย แบบควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย ไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียด จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่านักเรียนที่มีรูปแบบการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบควบคุมและแบบปล่อยปละละเลย มีความเครียดไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากลุ่มนักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยถึง ร้อยละ 55.6 แบบปล่อยปละละเลย ร้อยละ 27.5 และแบบควบคุมมีเพียง ร้อยละ 16.9 ซึ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ของนักเรียนจะคล้ายคลึงกัน คือนักเรียนส่วนใหญ่ถูกเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และที่สำคัญเด็กในช่วงนี้เป็นวัยรุ่น ซึ่งเด็กวัยนี้จะเห็นเพื่อนเป็นสำคัญและห่างเหิน

จากสถาบันครอบครัว หรือถึงแม้เขาจะอยู่ในครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูแบบควบคุมหรือปล่อยปละละเลย แต่ในช่วงวัยนี้เขาต้องปรับตัวและเผชิญปัญหาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกบ้านมากมาย เขาอาจจะปรับตัวอยู่ในรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว เช่นนั้นได้ ซึ่งบุคคลเมื่อปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญได้ ย่อมจะไม่ตกอยู่ในภาวะความเครียด แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่เขาเผชิญได้ เขาก็จะตกอยู่ในภาวะความเครียดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของลคิต ฤทธิรอด (2537) พรรณีภา ม่วงคราม (2538) ที่พบว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนในช่วงวัยรุ่น เพราะนักเรียนในช่วงวัยรุ่น ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น กลุ่มเพื่อน ตัวแบบต่าง ๆ สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของวัยรุ่นมากกว่าอิทธิพลการเลี้ยงดู และจากผลการวิจัยของสุภาพรรณ รัตตจรส์ (2525) ที่ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาพบว่า นักศึกษาพบปัญหาค่อนข้างน้อยในปัญหาการปรับตัวด้านบ้านและครอบครัว เนื่องจากนักศึกษามีเวลาส่วนใหญ่นในการศึกษาเล่าเรียนปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน ปรับตัวเข้ากับวิธีการเรียน ซึ่งทำให้นักศึกษาไม่ค่อยได้สนใจในเรื่องบ้านและครอบครัว ดังนั้นนักศึกษาจึงให้ความสำคัญในการเรียนมาก และต้องพยายามศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จไปด้วยดีทำให้เกิดความเครียด และต้องปรับตัวในด้านนี้มากกว่าเรื่องการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ เพราะนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งต้องเป็นช่วงวัยที่ต้องวางแผนในการกำหนดแนวทางดำเนินชีวิตหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6ว่าจะศึกษาต่อหรือออกไปประกอบอาชีพเขาจึงเครียดในเรื่องเหล่านั้นมากกว่าจึงไม่ปรากฏความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบควบคุม และแบบปล่อยปละละเลยกับความเครียดของนักเรียน

8) บุคลิกภาพของนักเรียน ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกันมีความเครียดแตกต่างกันและนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ไม่ดีจะมีระดับความเครียดสูง

กว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลของการวิจัยของ สิริลักษณ์ ตันชัยสวัสดิ์ (2535) ที่ได้ศึกษาถึงความเครียดของนักศึกษาพยาบาล พบว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเรียบง่ายไม่รับแรงจะสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นจริงได้ดีจึงเผชิญกับความเครียดต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ไม่ดี ชอบการแข่งขัน ซึ่งจากการศึกษาของ Jacobson and McGrath (1983) ได้กล่าวว่าบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ไม่ดีมีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นเป็นเพียงพฤติกรรมที่จะพยายามเผชิญสถานการณ์ที่สั่นคลอนความรู้สึกที่ว่าตนควบคุมสภาพแวดล้อมได้ พวกที่มีบุคลิกภาพในกลุ่มนี้โดยความจริงจะมีความรู้สึกไม่มั่นคง และกลัวการสูญเสียและสอดคล้องกับคำกล่าวของ Friedman and Rosenman (อ้างถึงใน สิริลักษณ์ ตันชัยสวัสดิ์, 2535) ว่าพวกที่มีบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ไม่ดีจะมีความต้องการความสำเร็จสูงในการแข่งขัน ชอบเป็นผู้นำการสนทนา มีความขัดแย้งกับผู้อื่นเป็นประจำ ชอบผูกมัดตัวเองกับความรับผิดชอบหลายอย่าง จนไม่มีเวลาพักผ่อนหรือสนุกสนาน นอกจากบุคลิกภาพเช่นนี้ทำให้เกิดความเครียดได้ง่าย แล้วยังมีโอกาสเสี่ยงในการเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพปรับตัวได้ดีมีความขัดแย้งน้อย ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี จากการศึกษาของ Rogers (อ้างถึงใน สุภชัย ยาวะประภาส, 2525) ในเรื่องความเครียดในการทำงานพบว่าบุคคลจะมีความเครียดหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้น สอดคล้องกับการศึกษาของ House (1974) ที่ว่าคนที่มีลักษณะปรับตัวได้ไม่ดี ก้าวร้าว ทะเยอทะยาน ชอบแข่งขันในจรรยา ทำงานแข่งกับเวลา บุคลิกภาพเช่นนี้ก่อให้เกิดความเครียดได้สูง ดังนั้นบุคลิกภาพของนักเรียนจึงมีความสัมพันธ์กับความเครียด

สมมติฐานที่ 2 ตัวแปรด้านเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายได้ของพ่อแม่ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน การรับรู้ต่อการจัดการเรียนการสอน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และบุคลิกภาพของนักเรียน สามารถร่วมกันทำนายความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้

จากการวิจัยพบว่าตัวแปรด้าน เพศ ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียน บุคลิกภาพของนักเรียน การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครูเป็นตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา

เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2539 ได้ร้อยละ 12 ดังจะได้แยกอภิปรายใน แต่ละองค์ประกอบดังนี้

1) ลักษณะนิสัยในการเรียนของนักเรียนเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อ ความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสำคัญลำดับแรก ที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ เพราะนักเรียนในช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่างมีความ มุ่งหวังที่จะสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐและสถาบันต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะรับนักเรียนได้อย่างจำกัด นักเรียนที่มีนิสัยในการเรียนในระดับดีมาก และดี เป็นบุคคลที่เอาใจใส่การเรียน แบ่งเวลาในการเรียนได้อย่างดี มีข้อมูล เกี่ยวกับสถาบันที่จะไปศึกษาต่อ มีความพร้อมกับการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย หรือสถาบันที่มุ่งหวังที่อยากจะเข้าศึกษาต่อ ซึ่งเขาย่อมมีความคาดหวังในการ สอบแข่งขันในการศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งก็อาจทำให้เกิดความเครียดได้สูงด้วย และเผชิญกับความเครียดได้ง่าย

2) เพศ เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และเป็นตัวแปรตัวที่ 2 ที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ ซึ่งเพศต่างกัน ก็จะส่งผลถึงความสามารถของการเผชิญต่อความเครียดต่างกันด้วย จากการศึกษา ผลการวิจัยของนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน อาทิเช่น อัมพร รอดตระกูล และคณะ (2521) สุพัตนา เดชาตวงศ์ ณ อยุธยา (2526) นราธร ศรีประสิทธิ์ (2529) ได้กล่าวว่า เพศชายนั้นสามารถที่จะเผชิญต่อความเครียดได้ดีกว่าเพศหญิง เพราะ เพศชายนั้นเป็นเพศที่มีความอดทน เชื่อมั่นในตนเอง กล้าเสี่ยง กล้าเผชิญ ข้อยเท็จจริงต่าง ๆ ได้ และปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่าเพศหญิง ซึ่งคุณลักษณะดังที่ได้กล่าวมานี้ ทำให้เพศชายตกอยู่ในภาวะความเครียดน้อยกว่า เพศหญิง

3) บุคลิกภาพของนักเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อความเครียด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นตัวแปรตัวที่ 3 ที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ ซึ่งบุคคลที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกันนั้นก็จะทำให้สามารถเผชิญกับความเครียดได้ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษางานวิจัยของนราธร ศรีประสิทธิ์ (2529) ที่พบว่าตัวแปรบุคลิกภาพของนักเรียนสามารถเข้าสมการพยากรณ์ความ

เครียดได้ ซึ่งเป็นเช่นนี้เพราะบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ไม่ดี ไม่มีความยืดหยุ่น ชอบการแข่งขันชอบเป็นผู้นำ ชอบผูกมัดตัวเองกับความรับผิดชอบหลาย ๆ อย่างพร้อมกัน มักจะทำให้ตนเองต้องตกอยู่ในสภาวะความเครียดได้ง่ายกว่าบุคคลที่ปรับตัวได้ดี มีความยืดหยุ่นต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

4) การรับรู้ต่อพฤติกรรมของครู เป็นตัวพยากรณ์ที่มีผลต่อความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ ซึ่งผู้ที่มีการรับรู้พฤติกรรมของครูดีมาก ก็อาจจะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูง เพราะเขาจะมีความศรัทธาและมีความคิดเห็นว่าครูเอาใจใส่ในการสอนดี ตัวเขาก็ต้องพยายามขยันเรียน และพยายามสอบเรียนต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ำให้ได้ เพื่อที่จะได้ไม่ทำให้ครูผิดหวังและได้ชื่นชมในความสำเร็จของเขา ซึ่งจะทำให้เขาเกิดความเครียดได้ง่ายและเกิดความเครียดในระดับสูง